

ло да порасте още толкова въ святостъ-та, още толкова да надмине сичкыты Япостолы, Мъженици, и преподобни, и учители черковни; и пакъ още толкова за да надмине сичкыты и Ангелы, и Архангелы, и Серафимы, и Херувимы небесни. За това, ако та въ три години е достигнла до Свата Святых на храма, най-послѣ ще да достигне до Свата Святых на Раютъ, даже до самиятъ престолъ на тресълнечното Божество; и твъка наистина я била видѣла възнесена пророкоцарятъ Давидъ: „предстѧ Царѝца ѿдеснѹ тѣбѣ;“ това е цѣлата величина на святостъ-та, които Дѣва е прѣела, одвѣвлениетъ храмъ Божій: исполненъ отъ благодатъ твъка на земата, исполненъ отъ слава на небето: „и видѣхъ, и се исполнѣ славы дому Господенъ.“

Нъ ты, о преславна Дѣво, ты влизашъ днесъ въ Божія храмъ, воодвѣвлениетъ Божій храмъ; влизашъ въ Свата Святыхъ, освященното селеніе на Въшніѧ; влизашъ въ очистилището Божіе, очищението на нашиты грѣхове; и нѣкъ като свѣщеносициты дѣвойки съ запаленъ сърдца отъ благоговѣніе придръжавамъ та умствено, и тържествувамъ съ духовно веселіе славното ти Ехожденіе^(*).

ПЕДЪЛА ЕДИНДЕСАТА ОТЪ ЛУКА, ИЛИ ДВАДСАТЬ И ОСМЯ ЕЛДЬ ПАТЬ- ДЕСАТНИЦАТА.

„Человѣкъ нѣкій сотвори вѣчерю вѣлію, и звѣ мнѣ: И начаща Фрицатиса.“

(Лк. гл. 18, ст. 18.)

Колкото многомилостивъ Богъ е благъ къмъ человѣка, толко непрѣнателенъ, и неблагодаренъ е человѣкътъ къмъ Бога. Божието

(*) Задѣлѣжка: Защото това, какъ-то и слѣдъющето слово не сѫ сѫ намѣрили цѣлы, за твой сѫ натврены точки, тамъ гдѣто трѣбва да знаемъ, че въ упървено съдѣржаніето.